

РЕШЕНИЕ

№ 3574

гр. София, 30.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 18 състав, в публично заседание на 09.02.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Златка Илиева

при участието на секретаря Илияна Янева, като разгледа дело номер **6582** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и следващите от Данъчно-осигурително процесуалния кодекс (ДОПК).

Постъпила е жалба от А. М. К., ЕГН: [ЕГН] против Ревизионен акт /РА/ № Р-22221320001377-091-001/18.03.2021 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП, в частта, в която е изменен и потвърден с Решение № 847/03.06.2021 г., издадено и.д. Директор на дирекция "Обжалване и управление на изпълнението"-гр.С. при ЦУ на НАП.

Пред съда се оспорват определените на жалбоподателя задължения за данък по чл. 48, ал. 1 от Закона за данъците върху доходите на физически лица /ЗДДФЛ/, върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за 2014 г., 2015 г., 2017 г. и 2019 г. Жалбоподателят счита ревизионния акт за необоснован, незаконосъобразен, издаден в противоречие с материалноправните разпоредби на данъчното законодателство. Подробни съображения в тази насока, излага в депозираната жалба.

В съдебно заседание, жалбоподателят редовно уведомен не се явява, представлява се от адв. В., която моли жалбата да бъде уважена, по изложените в нея съображения. Претендира сторените по делото разноски и адвокатско възнаграждение.

Ответният административен орган – Директор на дирекция ОДОП при ЦУ на НАП-С., редовно уведомен, се представлява от юрисконсулт В., която моли съда да отхвърли

жалбата като неоснователна и недоказана. Претендира юрисконсултско възнаграждение и отправя възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена не изпраща представител.

Административен съд - София град, след като обсъди оплакванията в жалбата, писмените доказателства по преписката, становищата на страните и при направената служебна проверка за законосъобразност на акта, намери следното:

С жалбата се атакува акт, за който изрично е предвидено обжалване пред съд съгласно чл.156, ал.1 от ДОПК. Решението на и.д. Директор на Дирекция ОДОП, ЦУ при НАП е връчено на жалбоподателя, по електронен път на 07.06.2021 г., видно от приложената разписка /П..3, л.313-344/. Жалбата е депозирана чрез административния орган до съда с вх. № 53-04-462/18.06.2021 г. при наличието на правен интерес, поради което е процесуално допустима.

От фактическа страна, съдът приема за установено:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № Р-22221320001377-020-001/10.03.2020 г., издадена от Г. И. М. – Началник на сектор „Ревизии“, Отдел „Ревизии“, Дирекция „Контрол“, ТД на НАП [населено място], в качеството му на заместник на М. С. Х., съгласно Заповед № РД-84-2200-199/06.03.2020 г., е възложена ревизия на жалбоподателя за установяване данък върху доходите на физическите лица за периода от 01.01.2014 г. до 31.12.2019 г. Заповедта е връчена на 18.05.2020 г. по електронен път, съгласно представена към същата разпечатка /П..3, л.341-339/, като ревизията следва да приключи в срок до три месеца от връчване на ЗВР. За ревизиращи органи са определени: М. Й. В., на длъжност Главен инспектор по приходите и ръководител на ревизията и В. В. Д. - К., на длъжност Старши инспектор по приходите.

На 17.08.2020 г. до ревизираното лице е връчено Уведомление № Р-22221320001377-113-002/13.08.2020 г. на основание чл. 124, ал. 1 от ДОПК. С уведомлението ревизираното лице е уведомено, че в хода на ревизията е установено, че декларираните доходи не съответстват на имущественото и финансовото му състояние за периода 01.01.2014 г.-31.12.2019 г. Посочено е, че са налице обстоятелствата по чл. 122, ал. 1, т. 7 от ДОПК, поради което основата за облагане с данък върху годишна данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за периодите от 01.01.2014 г. до 31.12.2019 г. ще бъде определена по реда на чл. 122 от ДОПК. Уведомлението е връчено по електронен път на ревизираното лице по електронен път на 17.08.2020 г., видно от приложената разпечатка /П..2, л.239-240/.

Издаден е Ревизионен доклад /РД/ № Р-22221320001377-092-001 , срещу когото жалбоподателят е подал възражение. Същото е преценено като неоснователно.

Ревизионният акт под № Р-22221320001377-091-001 от 18.03.2021 г. е издаден на 18.03.2021 г. и е връчен на ревизираното лице, по електронен път на 19.03.2021 г. /П..3, л.304-295/. Със същия са установени задължения за довносяне общо в размер на

106 716.89 лв., в т.ч. за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ в размер на 83 032.73 лв. и лихви за просрочие в размер на 23 684.16 лв. за данъчни периоди 2014 г., 2015 г., 2017 г. и 2019 г.

В хода на ревизионното производство е установено, че А. М. К. е местно лице, по смисъла на чл. 4, т. 1 от ЗДДФЛ и има сключен граждански брак с Е. Г. К. от който има две деца. Установено е още, че К. не е регистриран като едноличен търговец /ЕТ/ и няма регистрация по ЗДДС. Същият е едноличен собственик на капитала и управител на три дружества - „К. Т.“ Е., ЕИК:[ЕИК], с регистриран и внесен капитал в размер на 100 000 лв.; „К. Т. С.“ Е., ЕИК:[ЕИК] /с предишно наименование [фирма]/, с регистриран и внесен капитал в размер на 50 000 лв. и „Евро И. 2019“ Е., ЕИК:[ЕИК], с регистриран и внесен капитал в размер на 5 000 лв.

В хода на ревизионното производство на основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК на ревизираното лице било връчено Искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице /ИПДПОЗЛ/ с изх. № 22221320001377-020-00/18.05.2020 г. В отговор с писмо вх. № К.-2667/28.05.2020 г., органите по приходите са уведомени, че част от изискваните документи се намират в чужбина и е необходимо време за представянето им. На 31.08.2020 г. по електронен път са представени две декларации за внесени парични средства от Л.; сключени от ревизираното лице договори за заем за предоставени парични заеми на дружества и физически лица; протоколи от проведено общо събрание на ... за разпределени дивиденди на лицето през 2017 г. и 2018 г. На 30.11.2020 г. са получени писмени обяснения с посочени „начални“ и „крайни салда“ на налични парични средства в брой за ревизираните периоди. В отговор по ИПДПОЗЛ № Р-22221320001377-020-001/18.05.2020 г. са представени: Декларация за парични средства от А. М. К. от 20.05.2017 г.; Декларация за парични средства от А. М. К. от 30.03.2017 г.; Декларация за парични средства от А. М. К. от 16.01.2016 г.; Нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот № 29, нотариално дело № 2020/2017 г.; Нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот № 60, нотариално дело № 52/2015 г.; Договор за покупко-продажба на МПС от 04.06.2018 г.; Договор за покупко-продажба на превозно средство от 07.11.2017 г.; Договор за покупко-продажба на МПС от 22.08.2019 г.; Договор за покупко-продажба на МПС от 20.02.2015 г.; Договор за покупко-продажба на МПС от 07.04.2015 г.; Договор за покупко-продажба на МПС от 20.09.2016 г.; Нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот № 111, нотариално дело № 298/2016 г.; Нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот № 135, нотариално дело № 674/2017 г.; Договор за покупко-продажба на МПС от 28.12.2016 г.; Договор за покупко-продажба на МПС на 05.09.2018 г.; Договор за покупко-продажба на МПС от 07.04.2015 г.; Договор за покупко-продажба на МПС от 11.05.2015 г.; Договор за покупко-продажба на превозно средство от 04.06.2018 г.; Договор за прехвърляне на собствеността върху моторно превозно средство в изпълнение на лизингов договор от 19.06.2019 г.; Договор за покупко-продажба на МПС от 18.10.2018 г.; Договор за покупко-продажба на МПС от 22.10.2018 г.; Договор за покупко-продажба на МПС от 22.05.2015 г.; Договор за покупко-продажба на МПС от 11.07.2019 г.

Представени са и договори за парични заеми:

- Договор за паричен заем от 27.05.2019 г., сключен между А. М. К. - заемодател и Д.

Л. - заемополучател, за сумата от 40 000.00 лв., с уговорен срок за връщане в срок до 31.12.2020 г., като този срок може да бъде удължен от страните с допълнително споразумение. По договора са положени подписи за двете страни, като само имената на Заемодателя са посочени;

- Договор за паричен заем от 11.12.2019 г., сключен между А. М. К. - заемодател и И. Д. С. – заемополучател, с предмет: Заемодателят се задължава да предаде в собственост на Заемополучателя парична сума в размер на 2 000.00 лв. по сметка, наричана по-долу „заетата сума“, с уговорен срок за връщане на заетата сума в срок до 31.12.2020 г., като този срок може да бъде удължен от страните с допълнително споразумение. По договора са положени подписи за двете страни, като само имената на Заемодателя са посочени;

- Договор за паричен заем от 26.12.2019 г., сключен между А. М. К. - Заемодател и И. Д. С. – Заемополучател, с предмет: Заемодателят се задължава да предаде в собственост на Заемополучателя парична сума в размер на 2 000.00 лв. по сметка, наричана по-долу „заетата сума“, с уговорен срок за връщане на заетата сума в срок до 31.12.2020 г., като този срок може да бъде удължен от страните с допълнително споразумение. По договора са положени подписи за двете страни, като само имената на Заемодателя са посочени;

- Договор за паричен заем от 21.01.2019 г., сключен между А. М. К. - Заемодател и [фирма], ЕИК:[ЕИК] – Заемополучател, с предмет: Заемодателят се задължава да предаде в собственост на Заемополучателя парична сума в размер на 185 000.00 лв. по сметка, наричана по-долу „заетата сума“, с уговорен срок за връщане на заетата сума в срок до 31.12.2019 г., като този срок може да бъде удължен от страните с допълнително споразумение. По договора са положени подписи за двете страни, като само имената на Заемодателя са посочени, за Заемополучателя е положен подпис и печат на дружеството, но не е име на лицето, представляващо дружеството. Приложено е Платежно нареждане от 21.01.2019 г. за паричен превод в размер на 185 000.00 лв. с получател [фирма];

- Договор за паричен заем № 3 от 22.01.2019 г., сключен между А. М. К. - Заемодател и [фирма], ЕИК:[ЕИК] – Заемополучател, с предмет: Заемодателят се задължава да предаде в собственост на Заемополучателя парична сума в размер на 4 000.00 лв. по сметка, наричана по-долу „заетата сума“, с уговорен срок за връщане на заетата сума в срок до 31.12.2019 г., като този срок може да бъде удължен от страните с допълнително споразумение. По договора са положени подписи за двете страни, като само имената на Заемодателя са посочени, за Заемополучателя е положен подпис и печат на дружеството, но не е име на лицето, представляващо дружеството;

- Договор за паричен заем № 1/28.01.2018 г., сключен между А. М. К. - Заемодател и [фирма], ЕИК:[ЕИК] – Заемополучател, с предмет: Заемодателят се задължава да предаде в собственост на Заемополучателя парична сума в размер на 5 125.58 лв. по сметка, наричана по-долу „заетата сума“, с уговорен срок за връщане на заетата сума в срок до 31.12.2018 г., като този срок може да бъде удължен от страните с допълнително споразумение. По договора са положени подписи и имена за двете страни;

- Договор за паричен заем № 2 от 28.01.2018 г., сключен между А. М. К. - Заемодател и [фирма], ЕИК:[ЕИК] – Заемополучател, с предмет: Заемодателят се задължава да предаде в собственост на Заемополучателя парична сума в размер на 2 884.62 лв. по сметка, наричана по-долу „заетата сума“, с уговорен срок за връщане на заетата сума в

срок до 31.12.2018 г., като този срок може да бъде удължен от страните с допълнително споразумение. По договора са положени подписи и имена за двете страни;

- Договор за паричен заем № 3 от 05.02.2018 г., сключен между А. М. К. - Заемодател и [фирма], ЕИК:[ЕИК] – Заемополучател, с предмет: Заемодателят се задължава да предаде в собственост на Заемополучателя парична сума в размер на 3 065.92 лв. по сметка, наричана по-долу „заетата сума“, с уговорен срок за връщане на заетата сума в срок до 31.12.2018 г., като този срок може да бъде удължен от страните с допълнително споразумение. По договора са положени подписи и имена за двете страни;

- Договор за паричен заем № 4 от 22.02.2018 г., сключен между А. М. К. - Заемодател и [фирма], ЕИК:[ЕИК] – Заемополучател, с предмет: Заемодателят се задължава да предаде в собственост на Заемополучателя парична сума в размер на 8 260.79 лв. по сметка, наричана по-долу „заетата сума“, с уговорен срок за връщане на заетата сума в срок до 31.12.2018 г., като този срок може да бъде удължен от страните с допълнително споразумение. По договора са положени подписи и имена за двете страни;

- Договор за паричен заем № 4 от 22.01.2019 г., сключен между А. М. К. - Заемодател и [фирма], ЕИК:[ЕИК] – Заемополучател, с предмет: Заемодателят се задължава да предаде в собственост на Заемополучателя парична сума в размер на 10 000.00 лв. по сметка, наричана по-долу „заетата сума“, с уговорен срок за връщане на заетата сума в срок до 31.12.2019 г., като този срок може да бъде удължен от страните с допълнително споразумение. По договора са положени подписи за двете страни, като само имената на Заемодателя са посочени, за Заемополучателя е положен подпис и печат на дружеството, но не е име на лицето, представляващо дружеството. Приложено е Платежно нареждане от 22.01.2019 г. за паричен превод в размер на 10 000.00 лв. с получател [фирма];

- Договор за паричен заем № 5 от 24.01.2019 г., сключен между „К. Т. С.“, ЕИК: [ЕГН] и [фирма], ЕИК:[ЕИК] – Заемополучател, с предмет: Заемодателят се задължава да предаде в собственост на Заемополучателя парична сума в размер на 2 400.00 лв. по сметка, наричана по-долу „заетата сума“, с уговорен срок за връщане на заетата сума в срок до 31.12.2019 г., като този срок може да бъде удължен от страните с допълнително споразумение. По договора са положени подписи за двете страни, като само имената на Заемодателя са посочени, за Заемополучателя е положен подпис и печат на дружеството, но не е име на лицето, представляващо дружеството.

Приложени са :

- Платежно нареждане от 24.01.2019 г. за паричен превод в размер на 2 400.00 лв. с получател [фирма];

- Платежно нареждане от 22.01.2019 г., с получател [фирма] за сумата в размер на 4 000.00 лв.;

- Платежно нареждане от 22.01.2019 г., с получател [фирма] за сумата в размер на 10 000.00 лв.;

- Протокол от Общото събрание на [фирма] от 31.12.2017 г.;

- Протокол от Общото събрание на [фирма] от 20.12.2018 г.;

- Нотариален акт № 35, нотариално дело № 604/2009 г. за покупко-продажба на недвижим имот;

- Доказателства за получени суми с получател Е. К. и А. М. К..

На основание чл. 37, ал. 5 от ДОПК са изискани документи и писмени обяснения от трети лица – действащите на територията на страната търговски банки, подробно описани в РД на стр. 3-4. Извършени са проверки за относими данни в ИС на НАП, подробно описани в стр. 5 от РД.

На 17.08.2020 г. на А. М. К. е връчено Уведомление № Р-22221320001377-113-002/13.08.2020 г. на основание чл. 124, ал. 1 от ДОПК, с което той е информиран, че в хода на ревизията са установени обстоятелства по чл. 122, ал. 1, т. 7 от ДОПК, а именно декларираните и/или получените доходи не съответстват на имущественото и финансовото му състояние за ревизирания период, поради което основата за облагането му с данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за ревизираните периоди ще бъде определена по реда на чл. 122 от ДОПК. Едновременно с уведомлението е връчено и ИПДПОЗЛ №Р-22221320001377-020-002/13.08.2020 г., с което от ревизираното лице е изискано да представи попълнени по образец декларации по чл. 124 от ДОПК и му е предоставена възможност за становище по връченото уведомление.

От страна на ревизираното лице на 31.08.2020 г., по електронен път е представено становище, с което е дадено съгласие за разкриване банкова тайна. Посочено е, че получените парични средства са от трудови договори и от наследство, дарения и от продажба на имущество в Л. А. М. К. е заявил, че е декларирал и предоставил информация за имущественото му състояние в режим на съпругеска имуществена общност, нотариални актове и договори за покупко-продажба на МПС за ревизирания период. Според ревизираното лице е, са установени средствата за покупката на имуществото му, като са предоставени декларации за произхода на средствата още при започване на предходна проверка за установяване на факти и обстоятелства /ПУФО/ и в последствие при ревизията. Заявено е още, че не се укрива, но не е бил посетен на декларирания данъчен адрес. Във връзка с посоченото, е посочил, че не са налице обстоятелства по чл. 122 от ДОПК, които обуславят определянето на годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за периодите от 2014 г. до 2019 г. по реда на чл. 122-124а от ДОПК.

След извършен преглед на депозираните документи, органите по приходите са констатирани, че изисканите декларации по чл. 124 от ДОПК не са представени от ревизираното лице. В тази връзка е направено обобщение на всички установени факти и обстоятелства и въз основа на събраните доказателства, на годишна база от страна на ревизиращите органи е извършена съпоставка на получените от лицето доходи и извършени разходи за всеки отделен данъчен период. Всички данни са систематично отразени в таблици в РД.

В резултат на извършената съпоставка на придобитите доходи и извършените разходи за всяка от годините: 2014 г., 2015 г. и 2017 г. поотделно, в хода на ревизията е установено превишение на извършените разходи над получените доходи, съответно: за 2014 г. - в размер на 4 560,00 лв., за 2015 г. - в размер на 88 718,73 лв. и за 2017 г. - в размер на 529 182,57 лв. За останалите три

ревизирани периоди - 2016 г., 2018 г. и 2019 г., не са констатирани несъответствия. Установени са превишения на получените доходи над разходите, съответно: за 2016 г. - в размер на 15 452,57 лв., за 2018 г. - в размер на 155 153,90 лв. и за 2019 г. в размер на 200 030,81 лв.

В отговор на връченото му горепосочено ИПДПОЗЛ, ревизираното лице е заявило, че към 01.01.2014 г. е притежавал налична сума в брой в размер на 130 000,00 лв. За произход на средствата е посочило ,че през 2012 г. и 2013 г. е получило безвъзмездно общо около 80 000,00 Е. от близки в чужбина. През 2012 г. и 2013 г. задълженото лице не е правило покупки на недвижимо имущество, МПС или други разходи на значителна стойност. Не е предоставяло заеми на юридически и физически лица, допълнителни вноски в търговски дружества, не е придобивало финансови активи и скъпи вещи. З. е посочил, че разходите за този период са обичайните ежедневни и за издръжка на семейството , които възлизат на около 18 000,00 лв. т.е. 9 000,00 лв. за 2012 г. и 9 000,00 лв. за 2013 г. Предвид получените средства и направени разходи към 31.12.2013 г.жалбоподателят е заявил, че е разполагал с парични средства в брой в размер на около 130 000,00 лв.

От органите по приходите е констатирано е, че не са представени документи и доказателства за декларираните парични средства в брой. Поради това в органите по приходите са приели, че А. М. К. не е доказал реално да е получил и разполагал с декларираната сума.

Съгласно РД, успоредно е извършена ревизия и на съпругата на А. М. К., приключила с РА № Р-22220320001378-091-001/25.02.2021 г., с установени задължения в размер на 1 066,79 лв., който не е обжалван и е влязъл в сила. Всеки един от съпрузите е посочил поотделно за себе си начални и крайни салда на паричните средства, получени доходи и направени разходи за ревизирания период. При ревизиите на лицата са направени съпоставки на извършените разходи и получените доходи за всяко лице поотделно. От ревизираното лице е декларирано, че при установен недостиг на парични средства за ревизираните периоди от 2014 г. до 2019 г. следва да се извърши компенсиране с паричните средства на неговата съпруга, с които тя е разполагала и е имала възможност да му предостави.

Декларираният краен размер на парични средства в брой от страна на ревизираното лице към 31.12.2013 г. е установен в приблизителен размер на 130 000,00 лв.; към 31.12.2014 г. - 107 000 лв.; към 31.12.2015 г. - 15 000 лв.; към 31.12.2016 г. - 227 000,00 лв.; към 31.12.2017 г. - 675 000,00 лв.; към 31.12.2018 г. - 325 000,00 лв. и към 31.12.2019 г.-130 000,00 лв.

Във връзка с декларираните крайни салда на парични средства от страна на ревизираното лице в хода на ревизията са дадени и следните писмени обяснения: „Относно притежаваните парични средства в брой в началото и в края на всяка година Ви уведомявам, че посочвам сумите на притежаваните парични средства в брой в началото и в края на всяка една от ревизираните години в приблизителен размер. Поради обстоятелството, че не съм имал

законово задължение да вода подробна отчетност за сумите на наличните парични средства и декларирам същите през годините, е възможно посочените размери да бъдат неточни и да претърпят евентуални последващи корекции. В допълнение на гореизложеното Ви информирам и за възникналите затруднения с набавянето на документи от чужбина за период, който е доста назад във времето, както и възникналата епидемиологична обстановка в страната и чужбина.“

Относно началната разполагаема сума от ревизиращите органи е констатирано, че до издаване на ревизионния доклад, освен обясненията не са представени документи за произход на средствата. Освен това е установено, че към 01.01.2014 г. А. М. К. не е получавал доходи в страната и не е декларирал доходи от трудови и извънтрудови правоотношения. Поради констатираното, съобразно утвърдената данъчна практика и житейска логика за начална разполагаема сума към 01.01.2014 г. и към 01.01.2015 г. са приети 5 000.00 лв.

В хода на ревизията са приети декларираните стойности към 31.12.2015 г., респективно към 01.01.2016г. - в размер на 15 000,00 лв. и крайна разполагаема сума към 31.12.2016 г., както и началните и крайни салда за 2017 г., 2018 г. и 2019 г., предвид обстоятелството, че през м. 01.2016 г., м. 03.2017 г. и м. 05.2017 г. А. М. К.

е декларирал наличие на парични средства в брой, с произход внесени в брой суми от Турция и Л., които са декларирани пред Агенция „Митници“ /АМ/. В тази връзка по справка в Регистър внос на валута в АМ, е потвърдено, че има регистриран внос на валута през 2016 г. с подадена Декларация с рег. № 16BG005106V0000479/16.01.2016 г., с която А. М. К. е внесъл сума в размер на 151 600,00 евро, с легова равностойност 296 503,80 лв. от отправна държава Турция за България, с произход семейно наследство, с предназначение - закупуване на имот. За 2017 г. от А. М. К. са представени две декларации за внос на валута от Л.. Съгласно Декларация за паричните средства образец № ЗМФ-1479/2012 с рег. № 17BG005106V0003006, с дата 30.03.2017 г. за деклариране на парични средства при влизане в ЕС, е констатирано, че на 30.03.2017 г. от ревизираното лице са внесени 162 100,00 евро, с легова равностойност - 317 040,04 лв. от Л., с произход - продажба на имот в Б. с предназначение - за бизнес. Съгласно Декларация за паричните средства образец № ЗМФ-1479/2012 с рег. №17BG005106V5016 с дата 20.05.2017 г. са внесени 102 000,00 евро, с легова равностойност - 199 494,66 лева от Л., с произход - спестяване, с предназначение - за бизнес. Данните са потвърдени при направена справка в Регистър внос на валута в АМ.

В тази връзка по декларацията за 2016 г. в хода на ревизията са приети за доказани внесени от Турция 296 503,82 лв. и по двете декларации за 2017 г. за доказани внесени от Л. общо 264 100,00 евро, с легова равностойност 516 534,70 лв.

С оглед констатираното за целите на направените съпоставки от

ревизиращите органи са приети следните начални и крайни стойности на разполагаеми в брой суми:

- към 01.01.2014 г. - 5 000,00 лв.;
- към 01.01.2015 г. - 5 000,00 лв.;
- към 31.12.2015 г. и 01.01.2016 г. - 15 000,00 лв.;
- към 31.12.2016 г. и 01.01.2017 г. - 227 000 лв.;
- към 31.12.2017 г. и 01.01.2018 г. - 675 000 лв.;
- към 31.12.2018 г. и 01.01.2019 г. - 325 000 лв.;
- към 31.12.2019 г. - 130 000,00 лв.

След подаденото писмено възражение по реда на чл. 117, ал. 5 от ДОПК, относно декларираната начална разполагаема сума, допълнително в РА е посочено, че с възражението от А. М. К. са представени 11 договора за безвъзмездно предоставени суми от неговия брат в чужбина през 2012 г. и 2013 г., но не са представени доказателства за произход на сумите, както и за начина им на получаване и въвеждането им на територията на страната. Посочено е, че последното е от съществено значение, с оглед обстоятелството, че според договорите сумите са предадени през 2012 г. и 2013 г. в [населено място], Л.. Така представените договори не са кредитирани от страна на ревизиращите органи, възраженията са преценени като неоснователни и с РА са приети разполагаемите суми, определени в РД.

С ревизионния акт са установени следните задължения по периоди:

За 2014 г. при направената съпоставка за 2014 г., съгласно таблицата на стр. 32-33 в РД, е установено превишение на разходите над доходите в размер на 4 560,00 лв. Сумата е изчислена при разполагаеми парични средства в началото на периода към 01.01.2014 г. в размер на 5 440,00 лв. /в т.ч. в брой - 5 000,00 лв., приети като разполагаеми от органите по приходите, и налични по банкови сметки в размер на 440,00 лв./ и в края на периода - налични парични суми в нулев размер, като са съпоставени установени общо постъпления през годината в нулев размер и декларирани разходи за издръжка в размер на 10 000,00 лв. Установеното превишение на разходите над доходите в размер на 4 560,00 лв. е прието от страна на ревизиращите органи, че представлява недеklarиран облагаем доход от друг източник по чл. 35, ал. 6 от ЗДДФЛ. Сумата е приета за данъчна основа по чл. 122 от ДОПК. Определен е дължим данък по чл. 48, ал. 1 от ЗДДФЛ в размер на 456,00 лв. Начислени са лихви за просрочие в размер на 272,30 лв.

За 2015 г., съгласно таблицата на стр. 34-35 в РД, е установено превишение на разходите над доходите в размер на 88 718,73 лв. Сумата е изчислена при разполагаеми парични средства в началото на периода към 01.01.2015 г. в размер на 5 000,00 лв., приета като разполагаема от органите по приходите, и наличните парични средства в края на периода в размер на 30 305,45 лв. /в т.ч. 15 000,00 лв. - в брой и 15 305,45 лв. - по банкови сметки/, като са съпоставени установени общо постъпления през годината в размер на 2 786.72 лв. и направени разходи в размер на 66 200.00 лв. Сумата от

постъпленията е определена като сбор от сумата от 2 000.00 лв. – доходи от продажба на МПС и 786.72 лв., получени от съпругата на ревизираното лице – Е. К.. Стойността на разходите е определена като сбор от следните суми: 28 700,00 лв. - разходи за придобиване на недвижим имот /апартамент/ по Нотариален акт /НА/ № 60/12.10.2015 г.; 27 500,00 лв. - разходи за придобиване на МПС и 10 000,00 лв. - декларирани разходи за издръжка.

С РА от страна на ревизиращите органи е определено превишение на разходите над доходите за периода в размер на 99 475,80 лв., като в стойността на разходите е включена сумата в размер на 10 757,07 лв., представляваща левовата равностойност на 5 500,00 евро за покупка на лек автомобил БМВ Х5 Д. 30Д с рег. [рег.номер на МПС] - по допълнително получена след ревизионния доклад информация от СДВР, Отдел „Пътна полиция“. Така установеното превишение е прието, че представлява недеклариран облагаем доход от друг източник по чл. 35, ал. 6 от ЗДДФЛ. Сумата е приета за данъчна основа по чл. 122 от ДОПК. Определен е дължим данък по чл. 48, ал. 1 от ЗДДФЛ в размер на 9 947,58 лв. Начислени са лихви в размер на 4 927,39 лв.

За 2016 г. при извършената съпоставка органите по приходите са установили превишение на доходите над разходите в размер на 15 452,57 лв., съгласно таблицата за съпоставка на стр. 35-36 в РД. В тази връзка с РА не са установени допълнителни задължения по ЗДДФЛ. При направената съпоставка за 2017 г., съгласно таблицата на стр. 37-38 от РД, е установено превишение на разходите над доходите в размер на 529 182,57 лв. Сумата е изчислена при разполагаеми парични средства в началото на периода към 01.01.2017 г. в размер на 230 593,50 лв. /в т.ч. брой - 227 000,00 лв. и по банкови сметки в размер на 3 593,50 лв./ и в края на периода към 31.12.2017 г. - налични парични средства в размер на 691 133,00 лв. /в т.ч. 675 000,00 лв. в брой и 16 133,00 лв. - по банкови сметки/, като са съпоставени установени общо постъпления през годината в размер на 754 701,85 лв. и направени разходи в размер на 826 344,94 лв.

Сумата на постъпленията е определена от приходната администрация като сбор от следните суми: 11 700,00 лв. - доходи от трудови правоотношения от [фирма]; 516 534,70 лв. - доходи от Л. по митнически декларации за внос на валута в страната; 61 169,00 лв. - доходи от други източници - изплатена по банков път сума от [фирма]; 9 000,00 лв. - доходи от продажба на МПС; 128 023,06 лв. - възстановени суми от [фирма]; 23 640,86 лв. - възстановени заеми от трети лица по банков път и 4 634,23 лв. - предоставени парични средства от Е. К., съпруга на ревизираното лице.

По отношение на квалифицираната като друг доход сума в размер на 61 169,00 лв. е констатирано, че съгласно писмени обяснения на ревизираното лице през 2017 г., същият е получил доход от дивидент в размер на 36 398,42 щатски долара, с легова равностойност 61 169,00 лв., изплатени от [фирма]. При анализ на движението на суми по банкови сметки е установено, че по

сметка BG34 в щатски долари на 31.10.2017 г. А. М. К. е получил банков превод в размер на 36 398,42 щатски долара с левова равностойност 61 169,00 лв., с основание - разпределение на дивидент от 2016 г. с Наредител [фирма]. От извършена справка в Търговския регистър е установено, че дружеството няма публикуван протокол от общото събрание на дружеството за разпределяне на дивидент за 2016 г. На 12.05.2018 г. е публикуван Протокол-решение на общото събрание на [фирма] с дата 30.06.2017 г. Установено е, че в този протокол-решение изрично е вписано обстоятелството, че за 2016 г. дружеството реализира печалба, която остава неразпределена. Дружеството не разпределя дивидент. В противоречие на публикувания на 12.05.2018 г. Протокол на общото събрание от 30.06.2017 г. е установено, че е издаден друг протокол на общото събрание на [фирма] с дата 31.12.2017 г., с който е взето решение за разпределяне на дивидент от неразпределената печалба за 2016 г. и 2017 г., който ще бъде изплатен в размер на 100 000,00 лв., след внасяне на данъка. В тази връзка е извършена проверка в персонален регистър на НАП за информацията от справки по чл. 57 от ЗОДФЛ, респективно по чл. 73 от ЗДДФЛ, за изплатени суми, различни от доходи от трудови правоотношения и пенсии. Установени са следните данни за изплатени суми и удържан данък за периода от 01.01.2014 г. до 31.12.2019 г.: за 2017 г. от [фирма] е деклариран изплатен доход от дивиденти и ликвидационни дялове в полза на физически лица по чл. 38, ал. 1 от ЗДДФЛ на А. М. К. в размер на 100 000,00 лв. Удържан е данък в размер на 5 000,00 лв.; за 2018 г. от [фирма] е деклариран изплатен доход от дивиденти и ликвидационни дялове в полза на физически лица по чл. 38, ал. 1 от ЗДДФЛ на А. М. К. в размер на 200 000,00 лв. Удържан е данък в размер на 10 000,00 лв.; за 2018 г. от [фирма] е деклариран изплатен доход от наем на МПС на А. М. К. в размер на 5 333,00 лв. Удържан е данък в размер на 480,00 лв. От лицето не е представен сключен писмен договор за наем.

Във връзка с изплатените суми от страна на ревизираното лице в хода на ревизията са представени следните документи:

Протокол на общото събрание на [фирма] от 31.12.2017 г., съгласно който е взето решение за разпределяне на неразпределената печалба от 2016 г. и 2017 г., под формата на дивидент в размер на 100 000,00 лв. През 2018 г. е изплатен дивидент в размер на 100 000,00 лв. на ревизираното лице, с получен превод на 11.09.2018г. с Наредител [фирма]. Удържан е данък в размер на 5 000,00 лв. За изплатения дивидент от дружеството е подадена Декларация по чл. 55, ал. 1 от ЗДДФЛ и чл. 201, ал. 1 от ЗКПО с вх. № 220ЗИ0094643/29.01.2018 г. Начислен е данък дивидент в размер на 5% - 5 000,00 лв. Данъкът е внесен на 31.01.2018 г.;

Протокол на общото събрание на [фирма] от 20.12.2018 г., съгласно който е взето решение за разпределяне на неразпределената печалба от 2018 г., под формата на дивидент в размер на 200 000,00 лв. Дивидентът е изплатен на А. М. К., след плащане на данъка, с банков превод на 27.12.2018 г. Удържан е данък в размер на 10 000,00 лв. За изплатения дивидент от дружеството е

подадена декларация по чл. 55, ал. 1 от ЗДДФЛ и чл. 201, ал. 1 от ЗКПО с вх. № 2203И0115719/31.01.2019 г. Начислен данък дивидент в размер на 5% - 10 000,00 лв. Данъкът е внесен на части: 1 251,51 лв. на 11.01.2019 г.; 1 340,96 лв. на 28.01.2019 г. и 7 407,53 лв. - на 31.01.2019 г.

От страна на ревизиращите органи е направена справка в ИС на НАП. От същата е установено, че [фирма] и [фирма] са декларирали данъчна печалба и не са подали ГДД по чл. 92 от ЗКПО, а именно: за 2016 г. е декларирана данъчна печалба в размер на 68 631,24 лв. За 2017 г. няма подадена ГДД. За 2018 г. е декларирана данъчна печалба в размер на 868 362,42 лв.; от [фирма] за 2016 г. - няма данни за подадена годишна данъчна декларация по чл. 92 от ЗКПО, за 2017 г. е декларирана данъчна печалба в размер на 8 776,15 лв. За 2018 г. е декларирана данъчна печалба в размер на 76 089,90 лв.

Въз основа на констатираното, за сумата в размер на 61 169,00 лв., изплатена през 2017 г. с РА е прието, че представлява недеklarиран облагаем доход от друг източник, който следва да участва в общата годишна данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ.

Стойността на разходите при направената съпоставка за 2017 г. е определена като сбор от следните суми: 9 803,44 лв. - направени преводи към Д. от банкова сметка BG78; 85 800,00 лв. - разходи за придобиване на недвижимо имущество - сграда с магазин в [населено място], от продавач [фирма], съгласно НА № 29 от 02.10.2017 г.; 2 100,00 лв. - разходи за придобиване на УПИ в [населено място] съгласно НА № 135 от 06.12.2017 г.; 6 389,50 лв. - разходи за предоставени суми към трети лица А. М.; 3 500,00 лв. - разходи за придобиване на 2 МПС; 664 100,00 лв. - предоставени парични средства към [фирма] по счетоводни данни на дружеството; 41 652,00 лв. - разходи за банкови преводи за такси и комисионни към инвестиционен посредник по банкова сметка BG 78 и 10 000,00 лв. - декларирани разходи за издръжка.

С оглед установеното, от страна на ревизиращите органи е определена данъчна основа по чл. 122 от ДОПК в размер на 590 351,59 лв. Същата е формирана като сбор от установеното превишение на извършените разходи над получените доходи в размер на 529 182,59 лв. и сумата на получения недеklarиран доход от друг източник в размер на 61 169,00 лв., представляващ получения паричен превод от [фирма]. Установен е дължим данък по чл. 48, ал. 1 от ЗДДФЛ в размер на 59 035,15 лв. Изчислени са лихви за просрочие в размер на 17 269,16 лв.

За 2018 г. е изчислено превишение на доходите над разходите в размер на 155 153,95 лв., а за 2019 г. - превишение на доходите над разходите в размер на 200 030,81 лв., съгласно таблицата за съпоставка на стр. 39-41 от РД. Във връзка с направената съпоставка не са установени допълнителни задължения.

Отделно в хода на ревизията са констатирани следните недекларирани доходи:

Установен е недеклариран облагаем доход в размер на 5 500,00 лв. от продажба на лек автомобил „Порше К.“, Дизел с рег. [рег.номер на МПС] . Сумата е определена като разлика между продажна цена на автомобила в размер на 9 500,00 лв. /съгласно Договор за покупко-продажба от 11.07.2019 г./ и документално доказана цена на придобиване на автомобила в размер на 4 000,00 лв., съгласно Договор от 18.10.2018 г.

Констатиран е недеклариран облагаем доход от друг източник в размер на 130 440,00 лв. Установено е, че сумата представлява внесени на каса суми по банкова сметка на А. М. К., съответно - на 23.05.2019 г. в размер на 125 000,00 лв., с произход „спестявания“ и на 06.06.2019 г., с основание „Връщане на заем“ от лицето Т. З.. Органите по приходите са приели за установено, че не е представен договор за заем с Т. З.. Съгласно писмено обяснение, внесените суми от Т. З. са му предоставени от А. М. К. и са негови собствени парични средства. От направена справка в ИС на НАП е установено, че посоченото лице Т. З. В. е бил назначен по трудово правоотношение, на длъжност склададжия, в [фирма].

Установено е, че за финансовата 2019 г. А. М. К. е подал ГДД по чл. 50 от ЗДДФЛ с вх. № 2213И0101645/30.04.2020 г. Деклариран е облагаем доход в размер на 22 000,00 лв. и след приспадане на удържани задължителни осигуровки в размер на 3 031,60 лв. е декларирана данъчна основа за доходите от трудовите правоотношения и годишна данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ в размер на 18 968,40 лв., съответно дължим данък и данък за приспадане в размер на 1 896,84 лв.

С оглед констатираното, с РА е определена данъчна основа на доходите от други източници в размер на 135 940,00 лв. Последната е формирана като сбор от данъчна основа за доходи от продажба на лек автомобил в размер на 5 500,00 лв. и сумата от 130 440,00 лв. - внесени на каса суми от Т. З., квалифицирана като доход от друг източник.

При така формираната данъчна основа с РА е определен дължим данък по чл. 48, ал. 1 от ЗДДФЛ в размер на 13 594,00 лв. Начислени са лихви в размер на 1 216,01 лв.

В срока по чл. 152, ал. 1 от ДОПК от ревизирия субект до Директор на Дирекция ОДОП е постъпила жалба срещу констатациите на органите по приходите в процесния РА, с вх. № 94-А-152/31.03.2021 г. по регистъра на ТД на НАП [населено място].

С мотивирано Решение № 847/03.06.2021 г. на И.Д. Директор на Дирекция ОДОП, ЦУ на НАП [населено място], спорният ревизионен акт е потвърден в оспорената част на установените задължения за данък върху годишната

данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за периодите 2014 г., 2015 г. и 2019 г. и изменен като установените задължения за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за 2017 г. са определени в размер на 57 035.15 лв., ведно със съответните лихви.

В хода на съдебното производство беше допусната съдебно-счетоводна експертиза, с вещо лице Е. С. К., която даде заключение по следните задачи, поставени от жалбоподателя:

1. Какви суми са предоставени от А. К. на [фирма] по години за периода 2017 г. – 2019 г. под форма на допълнителни парични вноски (за оборотни средства) и заеми, на кои дати са предоставени, в какъв размер, върнати ли са предоставените суми, в какъв размер и кога са върнати?;
2. Какъв е размерът на паричните средства, с които А. К. разполага в брой и в банкови сметки за периода 2014 г.- 2019 г., изчислени към 01.01. за всяка отчетна година, както и към началото на ревизирания период 01.01.2014 г.?
3. Какви доходи е получил А. К. за периода 2014г г. – 2019 г., в това число от трудови правоотношения, продажба на имущество, дивиденди, парични средства, предоставени от роднини и др.?

Съдът ще коментира приетото и неоспорено експертно заключение при излагане на правните изводи.

Във връзка с изготвеното експертно заключение, в съдебно заседание, вещото лице изрази следното: Установени различия на реализираните доходи от страна на ревизираното лице и разходите спрямо това, което е отразено в РД. През 2015 г. ревизираният субект е придобил автомобил за 10 757 лв., който вещото лице допълнително е отразило в паричния поток. Установено е, че 2017 г. е допусната техническа грешка в РД – сумата, която ревизираното лице е отпуснало на дружеството е в размер на 644 100 лв., а по РД е 664 100 лв. В 2018 г. е установен доход от трудови правоотношения по ГДД в размер на 18 968.40 лв. През 2018 г. върната от дружеството [фирма] съгласно предоставени от дружеството хронологични ведомости е в размер на 204 000 лв. И това са установените от вещото лице различия. Относно разполагаемите суми в ревизираните периоди, също е установена разлика. Причината за тази разлика, според вещото лице, се дължи на договорите, въз основа на които ревизираното лице е получавало парични суми през 2012 г. и 2013 г., които ССЧЕ е установила като първоначален доход на ревизираното лице, с което има разполагаеми средства. До този извод вещото лице стига въз основа на договорите, които са нотариално заверени. В заключение вещото лице счита, че паричните суми са получени в България, като не са и представени доказателства за тяхното внасяне в България, но и че същите са под съществения праг 10 000 евро.

По делото беше разпитан като свидетел следното лице:

Т. З. В., бивш служител на жалбоподателя. В. заяви, че познава жалбоподателя, като са в приятелски отношения. През м. Май 2019 г. е внесъл 130 000 лв. в личната му сметка, като допълва, че това са пари на К., който му

ги дал лично в офиса. В тази връзка, заявява, че доколкото е наясно К. е дал заем паричната сума на фирмата, като фирмата му ги е върнала. К., помолил свидетеля да ги внесе по неговата лична сметка, тъй като бил зает с някаква дейност. Свидетелят заявява, че е работил при жалбоподателя – първоначално като общ работник в склада, впоследствие бил началник-отговорник и към момента на внасяне на сумата е изпълнявал длъжността личен негов шофьор. Твърди, че и друг път е внасял суми по сметките, като е разполагал с пълномощно. Извършвал е внасяне на суми и във фирмените сметки, както и в личната сметка на жалбоподателя. Не е получавал специфични указания от К. във връзка с парите за внасяне. Допълва, че не е наясно от коя фирма му е върнала парите. Заявява, че парите получил на ръка в офиса от К., който му казал само да ги внесе. Свидетелят твърди, че разполагал с пълномощни от двете дружества – „К. Т.“ и „К. Т. С.“. Упълномощен е бил в качеството си на служител да внася парични суми, но не е притежавал качеството на материално отговорно лице /МОЛ/.

При така установената фактическа обстановка, съдът достига до следните правни изводи:

Ревизионното производство е извършено от компетентни за целта органи и при спазване на процесуалните правила за извършването на ревизията. Ревизионният акт е издаден от компетентни органи на основание чл. 119, ал. 2 от ДОПК, в кръга на определените им правомощия /в този смисъл Тълкувателно решение № 5 от 13.12.2016 г. на ВАС/. Ревизионният акт е издаден в предвидената форма съгласно чл. 120, ал. 1 от ДОПК и съдържа реквизитите по чл. 120, ал. 1 от ДОПК, както и указанието, че се приемат констатациите от ревизионния доклад, който на практика представлява неразделна част от издадения ревизионен акт. Оспореният Ревизионен акт съдържа разпоредителна част в табличен вид, в която е определен размерът на обжалваните задължения. Съдът не констатира съществени процесуални нарушения на административно-производствените правила.

Във връзка с компетентността на ревизиращите органи по делото са представени съответните заповеди, а именно: Заповед № РД-01-128/18.02.2020 г. на Директор на ТД на НАП и Заповед № РД-84-2200-199/06.03.2020 г. От същите се установява, че към датите на издаване на ЗВР и ЗИЗВР Г. И. М. и М. С. Х. са заемали длъжността Началник Сектор „Ревизии“ при ТД на НАП С..

От доказателствата по делото, също е видно, че М. Й. В. към датите на издаване на ЗВР, РД и РА е заемала длъжността – Главен инспектор по приходите. Наред с това е установено, че и състава на ревизиращия екип – В. В. Д. - К. към датите на издаване на ЗВР и РД е заемала длъжността – старши инспектор по приходите.

В хода на ревизионното производство са събрани доказателства по предвидените в ДОПК способности. На основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал.

1 от ДОПК на жалбоподателя А. М. К. по електронен път е връчено ИПДПОЗЛ № Р-22221320001377-020-001/18.05.2020 г. и ИПДПОЗЛ № Р-22221320001377-020-002/13.08.2020 г., с изискване да представи попълнени по образец декларации по чл. 124 от ДОПК и е дадена възможност за становище по Уведомлението по чл. 124 от ДОПК. В отговор на първото ИПДПОЗЛ от 18.05.2020 г. са представени доказателства. По отношение на второто ИПДПОЗЛ от 13.08.2020 г. не са представени изисканите декларации по чл. 124 от ДОПК.

На основание чл. 37, ал. 5 от ДОПК са изискани документи и писмени обяснения от трети лица – търговски банки, действащи на територията на Република България.

От приложените по делото доказателства е видно, че както ЗВР, така и всички съобщения, РД и РА са връчени по електронен път на ревизираното лице на деклариран от него електронен адрес.

С оглед на това, настоящият съдебен състав намира, че при връчване на актовете и съобщенията, издадени от органите по приходите в хода на ревизионното производство не са допуснати съществени нарушения, които са ограничили както правото на участие на ревизираното лице в производството, така и правото му на защита, и които нарушения да опорочават издадения РА до степен нищожност.

Ревизионният акт е издаден в предвидената форма съгласно чл. 120, ал. 1 от ДОПК и съдържа реквизитите по чл. 120, ал. 1 от ДОПК, както и указанието, че се приемат констатациите от ревизионния доклад, който на практика представлява неразделна част от издадения ревизионен акт. Оспореният Ревизионен акт съдържа разпоредителна част в табличен вид, в която е определен размерът на обжалваните задължения. Съдът не констатира съществени процесуални нарушения на административно-производствените правила.

Съдът констатира, че РА е подписан с електронни подписи от органите по приходите – негови издатели. Във връзка с това и с оглед разпоредбата на чл. 16, ал. 1, т. 1 от ЗЕДЕП, по делото са представени заверени копия на електронни съобщения за издаването на КЕП на служителите, подписали електронни документи, издадени във връзка с приключилото ревизионно производство Р-22221320001377-091-001 спрямо А. М. К.. Всички актове в ревизионното производство – ЗВР, Заповед за изменение на ревизионното производство, РД и РА са издадени от органи по приходите, които са притежавали квалифициран електронен подпис.

Актовете на органите по приходите са връчвани на ревизираното лице и същото е могло своевременно да защити правата си като представи доказателства. Предвид на изложеното, не са допуснати нарушения на изискванията за компетентност, съдържание, форма и процесуални правила

при издаването на РА.

Ревизионното производство е първо, като същото е приключило по реда и в сроковете, визирани в нормата на чл. 114 от ДОПК. При издаването на РА не са допуснати съществени нарушения, в хода на ревизионното производство, органите по приходите са събрали относимите доказателства. РД е издаден в сроковете визирани в ДОПК - в частност на чл. 117, ал. 1 от ДОПК, РД се съставя от ревизиращия орган по приходите не по-късно от 14 дни след изтичането на срока за извършване на ревизията. Дори и ревизионният доклад да е съставен след изтичане на този посочен срок, то това не го прави нищожен, нито пък лишава съставителите на РД от правото да го съставят, защото сроковете за съставянето на ревизионния доклад са инструктивни и с изтичането им не са погасява правото на съответните органи да го съставят.

Органът по приходите е уведомил изрично ревизирувания данъчен субект, че ревизията му ще бъде извършена по реда на чл. 122 от ДОПК и основата за облагане ще бъде определена по този ред. Нормата на чл. 124, ал. 1 от ДОПК изисква, когато данъчният орган установи, че са налице обстоятелствата по чл. 122, ал. 1 от ДОПК, той да уведоми данъчния субект, че ще определи данъчната основа по реда на чл. 122 и следващите, и да му определи срок за представяне на документи и за вземане на становище, който не може да бъде по-кратък от 14 дни. Тази процесуална норма е гаранция за правото на защита на данъчния субект, който от самото начало на данъчния процес следва да бъде наясно за начина на определяне на данъчната основа, за да може да вземе становище и да представи доказателства.

Правната регламентация на облагането на доходите на физическите лица се съдържа в ЗДДФЛ, в сила от 01.01.2007 г. В предметния обхват на закона, е облагането на доходите на физическите лица, включително и от дейност като едноличен търговец. В чл. 12 от ЗДДФЛ, е посочено, че обект на облагане са доходите на местни и чуждестранни физически лица, които са носители на задължението за данъци по този закон. Съгласно чл. 6 от ЗДДФЛ, местните физически лица са носители на задължението за данъци за придобити доходи от източници в Република България и в чужбина. В чл. 10 от ЗДДФЛ са посочени видовете доходи в зависимост от източника – доходи от трудови правоотношения, доходи от стопанска дейност като едноличен търговец, доходи от друга стопанска дейност, доходи от наем или от друго възмездно предоставяне за ползване на права или имущество, доходи от прехвърляне на права или имущество, доходи от източници по чл. 35, както и доходи, облагаеми с окончателни данъци по този закон. Според чл. 12 от ЗДДФЛ, облагаеми по този закон са доходите от всички източници, придобити от данъчно задълженото лице през данъчната година, с изключение на доходите, които са необлагаеми по силата на закон. Данъчната година е календарната година, по аргумент от разпоредбата на чл. 15 от ЗДДФЛ. По силата на чл. 16, ал.1 от ЗДДФЛ, облагаемият доход и данъчната основа се определят за всеки източник на доход поотделно, съгласно разпоредбите на този закон, като при определяне на облагаемия доход не се включват доходите, подлежащи на

облагане с окончателни данъци по реда на този закон или с окончателни данъци по реда на Закона за корпоративното подоходно облагане, както и доходите, подлежащи на облагане с патентен данък по реда на Закона за местните данъци и такси.

Съгласно чл.17 от ЗДДФЛ, общата годишна данъчна основа е сумата от годишните данъчни основи по чл. 25, 30, 32, 34 и 36, намалена с предвидените в този закон данъчни облекчения. Разпоредбата на чл. 48, ал. 1 от ЗДДФЛ, определя, че размерът на данъка върху общата годишна данъчна основа се определя, като общата годишна данъчна основа по чл. 17 се умножи по данъчна ставка 10 на сто.

РА е издаден след ревизионно производство, което се е развило по особените правила на чл. 122 от ДОПК . Ето защо, следва да се вземе предвид правилото, въведено в нормата на чл. 124, ал. 2 от същия кодекс: в производството по обжалването на ревизионния акт при извършена ревизия по реда на чл. 122, фактическите констатации в него се смятат за верни до доказване на противното, когато наличието на основанията по чл. 122, ал. 1 е подкрепено със събраните доказателства. Това означава, че на ревизионния акт нормативно е придадена отнапред материална доказателствена сила по отношение на обективизираните в него констатации за проявлението на конкретни факти и обстоятелства. Така установената презумпция за вярност на фактическите констатации е оборима и доказателствената тежест е за жалбоподателя. Следователно в производството по съдебно обжалване на РА, издаден по реда на чл.122 ДОПК, в тежест на органите по приходите е да установят основанията за извършване на ревизия при особени случаи, както и спазването на императивния процесуален ред за това, а в тежест на жалбоподателя е да установи при условията на пълно и насрещно доказване твърденията от него факти и обстоятелства, с които се опровергават фактическите констатации в акта. В конкретния случай е налице хипотезата, визирана в нормата на чл. 124, ал. 2 от ДОПК, според която в производството по обжалването на РА при извършена ревизия по реда на чл. 122 от ДОПК фактическите констатации в него се смятат за верни до доказване на противното. В случая безспорно са установени обстоятелствата, визирани в разпоредбата на чл. 122, ал. 1, т. 7 ДОПК и следователно тежестта за насрещно доказване пада изцяло върху ревизираното лице. За да опровергае констатациите, съдържащи се в РА не е достатъчно ревизираното лице да докаже, че направените фактически констатации са неверни, а да ангажира доказателства в обратен смисъл.

Предпоставките по чл. 122, ал. 1 от ДОПК в случая са две: наличие на данни за укрити приходи, и несъответствие на декларираните и/или получените приходи и доходи с имущественото и финансовото състояние на ревизираното лице.

Ревизията е установила както следва: за 2014 г. превишение на разходите над доходите в размер на 4 560.00 лв., приета за недеklarиран облагаем доход от

друг източник по чл. 35, ал. 6 от ЗДДФЛ и тази сума е приета за данъчна основа по чл. 122 от ДОПК; за 2015 г. превишение на разходите над доходите в размер на 88 718.73 лв., приета за недеklarиран облагаем доход от друг източник по чл. 35, ал. 6 от ЗДДФЛ и на основание чл. 122 от ДОПК е приета за данъчна основа; за 2017 г. е превишение на разходите над доходите в размер на 529 182.57 лв. и сумата на получен недеklarиран доход от друг източник в размер на 61 169.00 лв., определена е данъчна основа в размер на 570 371.57 лв.; за 2019 г. е установено превишение на доходите над разходите в размер на 200 030.81 лв., като не са установени допълнителни задължения.

1. Относно установените задължения за 2014 г. и 2015 г., настоящият съдебен състав намира следното:

От събраните в хода на ревизията, респективно в хода на съдебното производство писмени доказателства, включително и от приетата по делото ССЧЕ се установява, че за ревизирания период 2014 и 2015 г., ревизираното лице не е притежавало парични средства в банкови сметки в лева. От страна на вещото лице, въз основа на доказателствата по делото е установено, че към 01.01.2014 г. К. е разполагал с налични парични средства в брой – 146 355.98 лв., а към 01.01.2015 г. – 136 795.98 лв. Във връзка с тези суми, както се посочи от страна на ревизираното лице са представени 11 броя договори за инвестиции, сключени в Б., Л. между жалбоподателя и неговия брат – М. М. К. /съгласно превод/ на следните дати и за следните суми: на 05.01.2012 г. за 7 500 евро; на 05.03.2012 г. за 7 500 евро; на 05.06.2012 г. за 7 500 евро; на 05.09.2012 г. за 7 500 евро; за 05.12.2012 г. за 7 500 евро; 05.01.2013 г. за 7 500 евро; на 05.03.2013 г. за 7 500 евро; 05.06.2013 г. за 7 500 евро; 05.09.2013 г. за 7 500 евро; 05.11.2013 г. за 7 500 евро и от 05.12.2013 г. за 7 500 евро. Всичките договори, съгласно представените преводи са с предмет: „Цялата сума се инвестира в Република България по усмотрение на получателя“, съгласно Раздел „Условия на договора“, т. 2 Изпълнителят /ревизираното лице/ получава сумата в брой и т. 3 – Получателят получава сумата и веднага започва инвестицията под ръководството на инвеститора. Прави впечатление, че т. 4 на сключените през 2013 г. договори за инвестиции е със следното съдържание – „При поискване получателят изпраща на инвеститора отчет относно инвестицията в края на 2012 г.“

От страна на вещото лице в хода на съдебното производство се посочи, че вероятно сумите са получени в България, като за това не са представени категорични доказателства. Нормата на чл. 11а, ал. 1 от Валутния закон, определя, че пренасянето на парични средства в размер на 10 000 евро или повече или тяхната равностойност в левове или друга валута за или от трета страна подлежи на декларирание пред митническите органи. В конкретния случай, видно от всички договори е, че сумите са под законово регламентирания праг – 7 500 евро. Съгласно чл. 11а, ал. 4 от Валутния закон, в случаите на основателни съмнения или данни за незаконни дейности, свързани с пренасянето на парични средства в размер по-малко от 10 000 евро или тяхната равностойност в левове или друга валута, митническите органи могат да извършват контрол на физическите лица, като изискват от

лицата да предоставят информация, свързана с тези средства. Митническите органи служебно въвеждат информацията в регистъра по чл. 10а. Отделно от това, се установява, че въпросните договори за инвестиции са представени едва в хода на подаване на възражението срещу издадения РД, с довода, че жалбоподателят не е могъл да се снабди своевременно с тях. В тази връзка следва да се има предвид, че след като ревизираното лице е било страна по тези договори, следва да ги притежава, с оглед факта, че съгласно представените преводи същите са съставени в два екземпляра. На жалбоподателя в хода на съдебното производство са дадени указания, че следва да установи съществуването на фактите и обстоятелствата, на които основава своите възражения.

В конкретния случай не се представиха доказателства, от които безспорно да се установи получаването на спорните суми по сключените договори за инвестиции в Л..

На първо място по делото, както и в хода на ревизията е установено, че тези суми не са били налични в банковите сметки на ревизираното лице през 2014 г. и 2015 г. Отделно от това с оглед изложените твърдения на жалбоподателя, че същият е получил всяка една от сумите в размер на 7 500 евро по тези единадесет договора в Л., Б., съдът съобрази, че от страна на ревизираното лице нито в хода на ревизията, нито в хода на съдебното производство с оглед доказателствената тежест се представиха доказателства за осъществени от негова страна пътувания до Л. – заверено копие на паспорт, или други писмени доказателства, съдържащи данни за преминаване на А. М. К. от България в Л..

Относно представените договори за инвестиции, сключени с брата на жалбоподателят, съдът намира следното: първо същите не са представени в официален превод на български език, с А., на второ място както се спомена, в договорите от 2013 г., в заключителната клауза е договорено, отчетът по всеки договор да се представи до края на 2012 г.. Такъв не бе представен.

На следващо място, при формиране на преценка за законосъобразност на оспорения ревизионен акт, съдът взе предвид и наведените в жалбата доводи, че парите са предадени в брой на жалбоподателя от неговия брат при подписване на всеки от договорите. Доказателства за това предаване/ например разписка, ордер или квитанция/ не са ангажирани.

Във връзка с това следва да се посочи, че по делото няма данни жалбоподателят да е бил на територията на Л., Б. на датите на подписване на договорите за инвестиции: 05.01.2012 г., 05.03.2012 г., 05.06.2012 г., 05.09.2012 г., 05.12.2012 г., 05.01.2013 г., 05.03.2013 г., 05.06.2013 г., 05.09.2013 г., 05.11.2013 г., 05.12.2013 г.

Предвид изложеното, съдът намира, че не са налице безспорни доказателства за мястото на фактическото предаване паричните суми по сключените договори. Вярно е и, че съгласно чл. 11а, ал. 4 от Валутния закон, когато се

касае за суми, под 10 000 евро, те не подлежат на деклариране. Дори и да се приеме, че паричните суми са предадени в Л., Б., следваше да бъдат представени доказателства за пребиваване на лицето на територията на Л. за периода 2012 г. – 2013 г., доказателства за внасяне на сумите, освен представените договори или доказателства за внасяне на сумите по банков път от ревизираното лице в България.

Ето защо, съдът намира, че не следва да кредитира с доверие заключението на ССЧЕ в частта на извършената съпоставка на получените доходи и извършените разходи- Това е така, тъй като същото се базира на допускането, че жалбоподателят е разполагал със сумата от 146 355,98 лева към началото на първия ревизиран период, което ,както бе посочено по-горе, се прие за недоказано.

Предвид гореизложеното и с оглед факта, че от жалбоподателя не бяха представени доказателства в подкрепа на която и да е от двете хипотези за мястото на получаване, респективно предаване на паричните средства, съдът намира, че не може да се направи заключение за незаконосъобразност на процесния РА. За целите на данъчното право безспорно следва да бъде установено реалното получаване на парични средства от страна на ревизираното лице, което в настоящия случай не беше доказано.

Аналогични са изводите на съда по отношение на констатациите за 2015 г.

Безспорно е установено, че за 2014 г. и 2015 г., ревизираният субект не е получавал доходи в страната, нито е декларирал доходи от трудови и извънтрудови правоотношения. В тази връзка правилно, органите по приходите са приели за начална разполагаема сума към 01.01.2014 г. и към 01.01.2015 г. – 5 000.00 лв. За 2014 г. при направената съпоставка за 2014 г., съгласно таблицата на стр. 32-33 в РД, е установено превишение на разходите над доходите в размер на 4 560,00 лв. Сумата е изчислена при разполагаеми парични средства в началото на периода към 01.01.2014 г. в размер на 5 440,00 лв. /в т.ч. в брой - 5 000,00 лв., приети като разполагаеми от органите по приходите, и налични по банкови сметки в размер на 440,00 лв./ и в края на периода - налични парични суми в нулев размер, като са съпоставени установени общо постъпления през годината в нулев размер и декларирани разходи за издръжка в размер на 10 000,00 лв.

При тези обстоятелства, съдът намира за правилно установеното превишение на разходите над доходите в размер на 4 560,00 лв. и че същото представлява недеklarиран облагаем доход от друг източник по чл. 35, ал. 6 от ЗДДФЛ. Оттук и в съответствие със закона тази сума е приета за данъчна основа по чл. 122 от ДОПК, като е определен дължим данък по чл. 48, ал. 1 от ЗДДФЛ в размер на 456,00 лв. и съответните лихви за просрочие в размер на 272,30 лв.

За 2015 г., съгласно таблицата на стр. 34-35 в РД, е установено превишение

на разходите над доходите в размер на 88 718,73 лв. Сумата е изчислена при разполагаеми парични средства в началото на периода към 01.01.2015 г. в размер на 5 000,00 лв.

По делото не се спори, че наличните парични средства в края на периода възлизат на 30 305,45 лв. /в т.ч. 15 000,00 лв. - в брой и 15 305,45 лв. - по банкови сметки/. Установено и това не се оспорва по делото, общо постъпления през годината в размер на 2 786.72 лв. и направени разходи в размер на 66 200.00 лв. Сумата от постъпленията е определена като сбор от сумата от 2 000.00 лв. – доходи от продажба на МПС и 786.72 лв., получени от съпругата на ревизираното лице – Е. К.. Стойността на разходите е определена като сбор от следните суми: 28 700,00 лв. - разходи за придобиване на недвижим имот /апартамент/ по Нотариален акт /НА/ № 60/12.10.2015 г.; 27 500,00 лв. - разходи за придобиване на МПС и 10 000,00 лв. - декларирани разходи за издръжка.

С оглед становището на съда досжно разполагаемите средства в началото на този данъчен период, съдът намира, че правилно от страна на ревизиращите органи е определено превишение на разходите над доходите за периода в размер на 99 475,80 лв., като в стойността на разходите е включена сумата в размер на 10 757,07 лв., представляваща левовата равностойност на 5 500,00 евро за покупка на лек автомобил БМВ Х5 Д. 30Д с рег. [рег.номер на МПС] - по допълнително получена след ревизионния доклад информация от СДВР, Отдел „Пътна полиция“. Правилно, така установеното превишение е прието, че представлява недеklarиран облагаем доход от друг източник по чл. 35, ал. 6 от ЗДДФЛ. Сумата е приета за данъчна основа по чл. 122 от ДОПК. Определен е дължим данък по чл. 48, ал. 1 от ЗДДФЛ в размер на 9 947,58 лв. Начислени са лихви в размер на 4 927,39 лв.

С оглед гореизложеното, РА следва да бъде потвърден като правилен и законосъобразен в тази част, а жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна.

2. Относно установените задължения за 2017 г., настоящият съдебен състав намира следното:

Както се посочи и установи по-горе, за 2017 г. ревизионният акт е изменен с Решение № 847/03.06.2021 г. на Директор на Дирекция ОДОП, ЦУ на НАП като установените задължения за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ от 59 035.15 лв. са определени на 57 035.15 лв., ведно със съответните лихви. В хода на ревизията е установено превишение на разходите над доходите в размер на 529 182.57 лв. и е прието, че сумата в размер на 61 169.00 лв. е получен недеklarиран доход от друг източник – а, именно паричен превод, получен от [фирма]. От страна на вещото лице по делото е установена допуснатата техническа грешка в РД, а именно сумата, която жалбоподателят е отпуснал на дружеството е в размер на 644 100 лв., а не 664 100 лв., което обстоятелство е установено и от решаващия

административен орган. Правилно е установен размерът на извършените от ревизираното лице разходи в размер на 803 344.94 лв., поради което и правилно е определен дължимият данък в размер на 57 035.15 лв. за данъчен период 2017 г.

Безспорно констатациите на ревизиращите органи са правилни и законосъобразни, с оглед доказателствата по делото и установените факти. За спорната сума в размер на 61 169.00 лв., нито в хода на ревизията, нито в хода на съдебното производство са представени убедителни и категорични доказателства относно основанието за нейния превод от страна на дружеството, чиито собственик на капитала, както се установи е ревизираният субект. Нито в хода на ревизията, нито в хода на съдебното производство са представени доказателства за нейното облагане като дивидент, както твърди жалбоподателят. Отделно от това той излага различни твърдения относно произхода на получената сума. От негова страна е заявено в хода на ревизията, че тази сума е изплатен дивидент за 2016 г., а от друга страна видно от депозираното възражение срещу издадения РД, същият е посочил, че тази сума представлява възстановени парични средства от извършени вноски на собственика, и не е друг облагаем доход и не следва да участва на самостоятелно основание при определяне на общата годишна данъчна основа за 2017 г. Това е застъпено от жалбоподателя в хода на съдебното производство. Пзовава се на представеното с възражението по РД доказателство – а, именно Уведомление от А. М. К., в качеството му на представляващ [фирма], че е допусната техническа грешка в основанието на превода. Дори да се приеме, че такава грешка е налице, жалбоподателят е могъл да представи това доказателство още в хода на ревизията, преди издаване на РД. От друга страна това доказателство е оспорено от органите по приходите в хода на ревизията и административното оспорване на РА. Доколкото органът по приходите е такъв по ръководство и решаване в извънсъдебната фаза на производството, то очевидно няма как и пред кого да направи нарочно изявление за оспорване. Това оспорване се съдържа имплицитно в РД и РА с отказа на органите по приходите да зачетат убеждаващото въздействие на платежните нареждания, фактури и други доказателства.

Безспорно е установено, след извършени официални проверки в ИС на НАП и Търговски регистър, че от страна на [фирма] са декларирани изплатени на жалбоподателя доходи от дивидент в общ размер на 300 000 лв., и удържан и внесен 5 % данък общо в размер на 15 000 лв., но не през 2017 г., а през 2018 г. Тези суми за изплатени с банков превод на 11.09.2018 г. – 100 000.00 лв. и с банков превод на 27.12.2018г. – 200 000.00 лв., което обстоятелство е установено от вещото лице по допуснатата и приета по делото ССЧЕ, видно от паричен поток за 2018 г. Отделно от това, за изплатения дивидент в размер на 100 000.00 лв. през 2018 г. се установи, че е подадена Декларация вх. № 2203И0094643/29.01.2018 г. и съответният удържан данък 5 % върху дивидента в размер на 5 000.00 лв. е внесен на 31.01.2018 г. За изплатения дивидент през 2018 г. дивидент в размер на 200 000.00 лв. е подадена

Декларация с вх. № 2203И0115719/31.01.2019 г., като е удържан 5 % данък върху дивидента в размер на 10 000.00 лв., съответно внесен на части.

В хода на ревизията, както и по време на съдебното производство не са ангажирани доказателства за подадена декларация за изплатен дивидент през 2017 г. относно печалба от 2016 г. От страна на [фирма] е подадена ГДД по чл. 92 от ЗКПО, с декларирана печалба в размер на 68 631.24 лв., като за 2017 г. не е подадена такава.

В хода на ревизията относно изплатените дивиденти през 2018 г. в размер на 300 000.00 лв. от ревизираното лице са представени протоколи от общо събрание на [фирма] /П..2/. Видно от съдържанието на Протокол от 31.12.2017 г. е, че е взето решение за разпределяне на печалба от 2016 г. и 2017 г. и за изплащане на дивидент в размер на 100 000.00 лв. Безспорно е установено, както се посочи, че за 2016 г. липсва публикуван протокол от общото събрание за разпределяне на дивидент за тази година. Установява се, че на 12.05.2018 г. е публикуван Протокол от общо събрание от 30.06.2017 г., в който е вписано обстоятелство, че за 2016 г. [фирма] реализира печалба, оставаща неразпределена и не се разпределя дивидент. При така установеното и с оглед противоречивите доказателства, събрани по делото, включително и от ССЧЕ, настоящият съдебен състав намира изводите на органите по приходите за правилни и законосъобразни. Правилно приходната администрация е приела, че постъпилата сума в размер на 61 169.00 лв. не представлява доход от дивидент от разпределена печалба за 2016 г.

Относно възраженията на жалбоподателя във връзка с изготвения анализ на неговото имуществено състояние сума в размер на 140 000 лв., представляваща възстановени средства на собственика, настоящият съдебен състав намира изводите на органите по приходите за правилни и законосъобразни. От представената оборотна ведомост на [фирма] от 01.01.2017 г. до 31.12.2017 г., по Сметка 493 „Разчети със собственици“, както от органите по приходите, така и от вещото лице по допуснатата ССЧЕ е установен отразен дебитен оборот в размер на 644 100.00 лв. /предоставени от жалбоподателя заем на дружеството/ и кредитен оборот в размер на 128 023.06 лв. /получени суми от вземания от трети лица - [фирма]/. Но по делото не се представиха доказателства, [фирма] да е изплатило на ревизираното лице допълнително 140 000.00 лв. В тази връзка предвид размера на сумата и съгласно нормите на Закона за плащанията в брой, тази сума подлежи на изплащане по банков път, но не и в брой.

Предвид установеното, и въз основа на ССЧЕ, съдът счита наведените от жалбоподателя възражения за неоснователни, с оглед че му е изплатена сума в размер на 128 023.06 лв., а не 140 000.00 лв. В тази връзка ревизионният акт в тази му част е правилен и законосъобразен, а жалбата -неоснователна.

3. Относно установените задължения за 2019 г., настоящият съдебен състав намира следното:

Правилни и законосъобразни са констатациите на приходната администрация и в тази част на ревизионния акт. За процесната 2019 г., от страна на ревизиращите органи е установено превишение на доходите над разходите в размер на 200 030.81 лв. Констатирани са недекларирани доходи от страна на жалбоподателя, както се посочи по-горе – недеклариран облагаем доход в размер на 5 500.00 лв. от продажба на лек автомобил „Порше К.“, с рег. [рег.номер на МПС] , като сумата е определена като разлика между продажната цена на автомобила в размер на 9 500.00 лв. и документално доказана цена на придобиване в размер на 4 000.00 лв., съгласно представени в хода на ревизията договори за покупко-продажба на МПС. Отделно е установен недеклариран облагаем доход от друг източник в размер на 130 440.00 лв. От страна на ревизиращите е установено, че сумата представлява внесени по каса суми по банкова сметка на жалбоподателя – на 23.05.2019 г. в размер на 125 000.00 лв., с посочен произход – „от спестявания“ и на 06.06.2019 г. с основание „връщане на заем“, внесена от Т. З.. От доказателствата по делото, включително и в хода на ревизията е установено, че Т. З. е служител, назначен по трудово правоотношение, на длъжността „склададжия“ в [фирма]. От събраните в хода на делото гласни доказателства се установява, че Т. З., освен тази длъжност е изпълнявал и длъжността „началник-отговорник“, а към датата на внасяне на сумата в размер на 134 440.00 лв. е изпълнявал функциите на личен шофьор на ревизираното лице. Във връзка с тази сума, нито в хода на ревизията, нито в хода на съдебното производство се представиха доказателства за нейния произход – липсва договор за заем за сумата в размер на 125 000.00 лв. Не е представено и пълномощното, за което свидетелят З. твърди, че е притежавал във връзка с внасяне на суми по сметката на ревизираното лице, респективно пълномощни от управителите на двете дружества [фирма] и [фирма]. Отделно от това, съдът съобрази, че от показанията на свидетеля не могат да се установят по безспорен и категоричен начин произхода на средствата, както и верността на твърденията на жалбоподателя, че същите са му възстановени. Това е така, тъй като по делото не са ангажирани надлежни доказателства кога, от кого е сторено това.

От страна на ревизираното лице с депозираното възражение срещу издадения РД за първи път са представени писмени обяснения от страна на З.. Съгласно същите сумата в размер на 134 440.00 лв. му е предоставена от А. К., за да бъде внесена по неговата лична сметка. Доказателства за нейния произход липсват, респективно, че тази сума съгласно изложените твърдения, представлява лични спестявания на ревизирания субект, не се доказва по делото. Освен това, свидетелят дава показания за обстоятелства, за които няма доказателства да е имал знание. Същият не можа да установи произхода на паричните средства, внесени в банковата сметка на ревизираното лице. Отделно предвид размера на сумата за внасяне, действително следва да са налице и представени писмени доказателства. Не се представиха и доказателства относно кога сумата в посочения размер е възстановена на жалбоподателя, респективно в брой ли или по банков път. От

друга страна, тези факти не са в съответствие със заявеното от страна на А. К. в хода на ревизионното производство, че тази сума представлява лични, спестени парични средства в брой, декларирани от него и обложени с данък. По отношение на представения в хода на последното съдебно заседание Договор № 1 за паричен заем от 27.10.2017 г., сключен между [фирма] – Заемодател и А. М. К. – Заемополучател, същият се представи за първи път едва в хода на съдебното производство. В случай, че жалбоподателят е разполагал със същия, следва въпроса, защо не го е представил още в хода на ревизията. Поради, което съдът намира, че същият е съставен за нуждите на съдебното производство и не следва да го кредитира. От друга страна и за тези суми от страна на ревизираното лице не е представена декларация по чл.124 от ДОПК в указания му от органите по приходите срок.

С оглед установените обстоятелства по чл. 122 ал.1, т. 7 от ДОПК, приходният орган е определил основата за облагане с данъци като са съобразени и анализирани относимите към ревизираното лице обстоятелства по чл. 122, ал. 2 от ДОПК. Приходният орган е определил данъчна основа за облагане с данък като формирана от доходи от други източници – превишение на направените разходи на получените средства, както следва: за 2014 г. – дължим данък в размер на 456.00 лв. и лихва в размер на 272.30 лв.; за 2015 г. – 9 947.58 лв. и лихва 4 927.39 лв.; за 2017 г. – 57 035.15 лв. и лихва 16 684.12 лв. и за 2019 г. – 13 594.00 лв. и лихва 1 216.01 лв. или общо данък по чл. 48 от ЗДДФЛ главница – 81 032.73 лв. и лихви – 23 099.82 лв. или общо 104 132.55 лв.

В заключение, съдът намира оспорения РА изцяло за законосъобразен и правилен. Като такъв, същият следва да бъде потвърден, а жалбата срещу него – отхвърлена като неоснователна.

Предвид изхода на правния спор, с оглед общия материален интерес 104 132.55 лв. (главница – 81 032.73 лв. и лихви – 23 099.82 лв.), и като съобрази разпоредбата на чл. 8, ал. 1, т. 5 от Наредба № 1/09.07.2004 г. на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 3 571.32 лв.

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, I-во отделение, 18-ти състав на основание чл. 160 от ДОПК,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. М. К., ЕГН: [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], ет. 5, ап. 4, чрез адв. М. П. М., САК против Ревизионен акт № Р-22221320001377-091-001/18.03.2021 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП, в частта, в която е изменен и потвърден с Решение № 847/03.06.2021 г., издадено и.д. Директор на Дирекция "Обжалване и управление на изпълнението"-гр.С. при ЦУ на НАП, с който са установени

задължения за данък по чл.48 от ЗДДФЛ за 2014 г. – в размер на 456.00 лв. и лихва в размер на 272.30 лв.; за 2015 г. – 9 947.58 лв. и лихва 4 927.39 лв.; за 2017 г. – 57 035.15 лв. и лихва 16 684.12 лв. и за 2019 г. – 13 594.00 лв. и лихва 1 216.01 лв. или общо данък по чл. 48 от ЗДДФЛ главница – 81 032.73 лв. и лихви – 23 099.82 лв. или общо 104 132.55 лв., като неоснователна.

ОСЪЖДА А. М. К., ЕГН: [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], ет. 5, ап. 4, да заплати на Дирекция "Обжалване и управление на изпълнението"-гр.С. при ЦУ на НАП юрисконсултско възнаграждение в размер на 3 571.32 лв. /три хиляди петстотин седемдесет и един лева и 32 стотинки/.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от връчване на преписи на страните.

СЪДИЯ: